# AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2008. december 2.*

A T-67/07. sz. ügyben,

a **Ford Motor Co.** (székhelye: Dearborn, Michigan [Amerikai Egyesült Államok], képviseli: R. Ingerl ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: A. Poch, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az OHIM második fellebbezési tanácsa által 2006. december 20-án, a FUN szóvédjegy közösségi védjegyként történő lajstromozásának tárgyában hozott határozat (R 1135/2006-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: német.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (első tanács),

tagjai: V. Tiili elnök, F. Dehousse és I. Wiszniewska-Białecka (előadó) bírák,

hivatalvezető: C. Kristensen tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2007. március 2-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2007. június 11-én benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság negyedik tanácsa elnökének 2007. július 5-i, válaszbeadvány benyújtását elutasító határozatára,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság tanácsai összetételének módosulására,

a 2008. június 10-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

**Ítéletet**

## A jogvita előzményei

1 2005. június 27-én a felperes, a Ford Motor Co. a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a FUN szómegjelölés volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 12. osztályába tartozó árukkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással: „Motoros szárazföldi járművek, valamint részeik és alkatrészeik”.

4 2006. június 27-i határozatával az elbíráló megtagadta a FUN szóvédjegy szóban forgó áruk tekintetében történő lajstromozását azzal az indokkal, hogy az a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében leíró jellegű, és nem rendelkezik az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti megkülönböztető képességgel.

5 2006. augusztus 23-án a felperes a 40/94 rendelet 57–62. cikke alapján fellebbezést nyújtott be e határozat ellen az OHIM-nál.

6 2006. december 20-i határozatával (a továbbiakban: a megtámadott határozat) az OHIM második fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést. Úgy vélte, hogy az érintett vásárlóközönséget angol nyelvű, 18 és 70 év közötti átlagfogyasztók alkotják. E közönség a „fun” szót motoros szárazföldi jármű tekintetében arra utaló megjelölésként érzékeli, hogy a jármű eredeti megjelenéssel rendelkezik és vezetése különösen szórakoztató. Továbbá a „fun” szót szakemberek, gépjármű-viszonteladók vagy szabadidősprogram-szervezők is használhatják jármű-kategóriák (például quad motorok, rallye kartok vagy monster truckok) vagy olyan járművek megjelölésére, amelyek vezetése szórakoztató (fun to drive). A fellebbezési tanács rámutatott, hogy a „fun” szó az angol köznyelvi alapszókincs részét képezi, ennélfogva egyértelműen fennáll az e kifejezés más kereskedők és versenytársak számára való rendelkezésre állásának fenntartására vonatkozó közérdek. A részekkel és kiegészítőkkel kapcsolatban a fellebbezési tanács megállapította, hogy a „fun” szó a „szórakoztató járművek” (fun vehicles) részei és felszerelései azonosításaként is értelmezhető, és egyes részek vagy kiegészítők ugyancsak lehetnek szórakoztatóak (fun). Következésképpen a FUN védjegyet a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése 1) pontja c) alpontjának értelmében leíró jellegűnek kell tekinteni, e ténynél fogva pedig úgy, mint amely ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.

**A felek kérelmei**

7 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

8 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

**Indokolás**

9 A felperes két, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának, valamint az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértéséből eredő jogalapra hivatkozik.

*A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértéséből eredő első jogalapról*

A felek érvei

10 A felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját, mivel a „fun” szó a köznyelvi szókincs

része, nem közvetlenül leíró jellegű, továbbá elvont, sőt felidéző jelentéstartalommal rendelkezik.

11 Továbbá a fellebbezési tanács vizsgálatát nem csupán a „fun” szóra, hanem az alábbi, összetettebb üzeneteket tartalmazó mondatokra alapozta: „a jármű eredeti megjelenéssel rendelkezik”, és „a jármű vezetése különösen szórakoztató”, amelyeket a védjegybejelentés nem érint, és amelyek nem feltételeznek a fogyasztó részéről fogalmi elemzést, szemantikai kiegészítést vagy pontosítást.

12 A „fun” szó magas absztrakciós szintje folytán, valamint a kellően közvetlen és konkrét leíró megjelölést alkotó információk hiányában a fogyasztónak mindenképpen azt kell feltételeznie, hogy az áru származására, különösen valamely autógépjármű elnevezésére utaló árumegnevezéssel áll szemben.

13 A FUN védjegy lajstromozhatóságát nem érinti a „fun” szóhoz kapcsolódó pozitív képzetkör. A „fun” szó jelentéstartalma a felidézés területéhez, nem pedig a motoros szárazföldi járművek jellemzői leírásának területéhez tartozik. Még ha el is ismerjük, hogy a „fun” szó az érintett áruk rendeltetését idézi fel, amennyiben rendeltetésük szerint szórakozás forrásai, a felperes úgy véli, hogy ez nem elegendő ezen áruk valamely jellemzője konkrétan leíró megjelölésének létrejöttéhez.

14 A fellebbezési tanács – azzal, hogy a „fun vehicles” megjelölésre hivatkozik, ahogyan azt a megtámadott határozatban általa hivatkozott internetes oldalak bizonyítják – a bejelentett védjegyet kiegészítette, ezáltal egy olyan eltérő jelentéssel rendelkező szóösszetétel jött létre, amely megváltoztatta a védjegybejelentés tárgyát. Ráadásul a megtámadott határozatot ezen internetes oldalak nem támaszthatják érvényesen alá, tekintve, hogy ezen oldalak nem kerültek be részletesen a megtámadott határozatba,

csatolt mellékletként sem, és a bejelentett megjelöléstől eltérő megjelölésre vonatkozó keresés eredményei. Egyébiránt a felperes a tárgyalás során arra hivatkozott, hogy az OHIM válaszbeadványának mellékleteként csatolt, „fun cars" kifejezésre vonatkozó kereséssel kapcsolatos internetes oldalak új bizonyítékoknak tekinthetők, amelyeket az Elsőfokú Bíróság nem vehet tekintetbe.

15 A felperes kiemeli, hogy az ítélkezési gyakorlattal nem ellentétes a reklámjelmondatként használt megjelölésekből álló védjegy lajstromozása, azzal az egy feltétellel, hogy a szóban forgó védjegyet összességében az érintett áruk gyártójára vagy forgalmazójára utaló megjelölésként lehessen észlelni. Az, hogy a szóban forgó megjelölést ilyen értelemben más vállalkozások is használják, nem tekinthető a lajstromozás megtagadását alátámasztó kellő oknak.

16 A fenti megállapítások összességében alkalmazhatók a védjegybejelentéssel érintett többi árura is, tehát a motoros szárazföldi járművek részeire és alkatrészeire is. A „fun" szó önmagában ugyanis nem képes közvetlenül és konkrétan leírni ezen árukat vagy az alapvető jellemzőiket.

17 Az OHIM úgy véli, hogy – a felperes állításával ellentétben – a fellebbezési tanács vizsgálatát nem összetett kijelentő mondatokra alapozta, és nem is változtatta meg a védjegybejelentés tárgyát, hanem kizárólag a „fun" szót vette tekintetbe a megjelölt áruk összefüggésében. A fellebbezési tanács tehát úgy ítélte meg, hogy az érintett fogyasztó számára e szó egy motoros szárazföldi járműre illesztve egy „különleges formatervezésű járművet", illetve egy „különösen szórakoztatóan vezethető járművet" jelent. Az elbíráló ugyanilyen kereséseket folytatott a „fun" szóról járművekkel (vehicles) kapcsolatban.

18 Az OHIM álláspontja szerint a fellebbezési tanács helyesen döntött a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának alkalmazása mellett, mivel a „fun” szó kellően közvetlen és konkrét kapcsolatot mutat a motoros szárazföldi járművekkel, ami lehetővé teszi az angol nyelvű átlagfogyasztó számára, hogy az áruk fajtájának vagy rendeltetésének leírását azonnal észlelje, anélkül hogy a szón el kellene gondolkodnia, vagy azt elemeznie kellene. A „fun” szó ugyanis túlmutat egy egyszerű pozitív képzetkörön, és konkrétan leíró jellegű. Egy jármű különleges formatervezése vagy az a tény, hogy e jármű vezetése különösen szórakoztató, számos autós számára fontos tényezőnek számít egy jármű vásárlása során. Ezen túlmenően a fogyasztó hozzá van szokva, hogy a jármű hátulján olyan leíró megjelöléseket találjon, mint amilyen a turbo, ABS vagy 4x4, amelyek nem egyszerűen származásra utaló megjelölések.

19 Ezenfelül a „fun” szó már használt a piacon megjelenésük, felszereltségük vagy teljesítményük folytán szórakoztató módon vezethető gépjárművek, illetve egyes jármű-kategóriák megjelölésére. A fellebbezési tanács az elbíráló által hivatkozott, gépjárművekkel kapcsolatos tíz internetes oldalra hivatkozott, amelyek jól illusztrálják, hogy különféle gépjárművek jelölhetők a „fun vehicles” kifejezéssel. Az OHIM válaszbeadványának mellékleteként csatolt internetes oldalak azt mutatják, hogy a „fun cars” kifejezés ugyancsak használatos.

20 Az OHIM hozzáteszi, hogy az érintett fogyasztó a „fun” szót alkatrészekre vagy kiegészítőkre illesztve a piacon jelen lévő „fun vehicles” vagy „fun cars” felszereléseinek azonosításaként észlelheti, ami közvetlen kapcsolatot hoz létre e jármű-kategóriával. Továbbá, amint azt a fellebbezési tanács megállapította, egyes járműalkatrészek és kiegészítők tekinthetők a szórakozás forrásának. Következésképpen a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja egyaránt alkalmazandó a motoros szárazföldi járművek alkatrészeire és kiegészítőire.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

21 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak. A 40/94 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak a Közösség egy részében áll fenn.

22 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja azon megjelölésekre vonatkozik, amelyek nem képesek betölteni a védjegy alapvető rendeltetését, nevezetesen az áru vagy szolgáltatás kereskedelmi eredetének azonosítását, lehetővé téve ily módon az adott védjeggyel megjelölt áru vagy szolgáltatás vásárlója számára, hogy későbbi vásárlás alkalmával pozitív tapasztalat esetén ugyanazt válassza, míg mást válasszon, amennyiben a védjegyről negatív tapasztalatot szerzett (az Elsőfokú Bíróság T-219/00. sz., Ellos kontra OHIM [ELLOS] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-753. o.] 28. pontja és T-254/06. sz., Radio Regenbogen Hörfunk in Baden kontra OHIM [RadioCom] ügyben 2008. május 22-én hozott ítélet [az EBHT-ban nem tették közzé] 27. pontja).

23 Azok a jelek vagy adatok esnek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának hatálya alá, amelyek a célközönség szempontjából az általános nyelvhasználatban közvetlenül vagy lényeges jellemzőjére utalással megjelölik azt az árut vagy szolgáltatást, amely tekintetében a lajstromozást kérték (a Bíróság C-383/99. P. sz., Procter & Gamble kontra OHIM ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-6251. o.] 39. pontja és a fenti 22. pontban hivatkozott RadioCom-ügyben hozott ítélet 28. pontja).

24 Ebből következik, hogy valamely megjelölés akkor esik az ebben a rendelkezésben megállapított tilalom hatálya alá, ha olyan kellően közvetlen és konkrét kapcsolatban van a szóban forgó árukkal vagy szolgáltatásokkal, amely alapján az érintett

vásárlóközönség azonnal és további gondolkodás nélkül a szóban forgó áruk és szolgáltatások, illetve egyik jellemzőjük leírását ismerheti fel (az Elsőfokú Bíróság T-19/04. sz., Metso Paper Automation kontra OHIM [PAPERLAB]-ügyben 2005. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2383. o.] 25. pontja és a fenti 22. pontban hivatkozott RadioCom-ügyben hozott ítélet 29. pontja).

25 Következésképpen valamely védjegy leíró jellegét egyrészt az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában kell megítélni, másrészt pedig az alapján, hogy milyen képet alkot róla a célzott vásárlóközönség, amely az ezen áruk és szolgáltatások fogyasztóiból áll (az Elsőfokú Bíróság T-34/00. sz., Eurocool Logistik kontra OHIM [EUROCOOL] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-683. o.] 38. pontja és a fenti 22. pontban hivatkozott RadioCom-ügyben hozott ítélet 33. pontja).

26 Jelen ügyben a FUN szóvédjegyet a „motoros szárazföldi járművek, valamint azok részei és alkatrészei” tekintetében jelentették be.

27 Ami az érintett vásárlóközönséget illeti, a fellebbezési tanács rámutatott arra, anélkül hogy azt a felperes vitatta volna, hogy azt a 18 és 70 év közötti átlagos angol nyelven beszélő fogyasztók alkotják, amely megfelel azon életkori csoportnak, amelyet a motoros szárazföldi járművek, valamint azok részei és alkatrészei érdekelhetnek.

28 Meg kell tehát határozni, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett feltétlen kizáró ok alkalmazásának keretében az érintett közönség szempontjából van-e kellően közvetlen és konkrét összefüggés a FUN védjegy és a lajstromozás iránti kérelemmel érintett áruk között.

29 A fellebbezési tanács megállapította, anélkül hogy azt a felek vitatták volna, hogy az angol „fun” szó jelentése „szórakozás”, illetve „a szórakozás forrása”.

30 Ugyanakkor a felperes rámutat, hogy a fellebbezési tanács valójában két másik jelentésből indult ki: „a jármű eredeti megjelenéssel rendelkezik” és „vezetése különösen szórakoztató”, amelyek jócskán túllépnek a bejelentéssel érintett védjegy jelentésén.

31 E tekintetben a megtámadott határozatból következik, hogy a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a motoros szárazföldi járművek összefüggésében a „fun” szót az érintett vásárlóközönség arra utaló megjelölésként érzékeli, hogy a jármű eredeti megjelenéssel rendelkezik vagy vezetése különösen szórakoztató. A felperes állításával ellentétben a fellebbezési tanács egyáltalában nem tulajdonított más jelentést a „fun” szónak, csupán arra mutatott rá, hogyan észleli e szót az érintett fogyasztó a védjegybejelentéssel érintett árukkal kapcsolatban.

32 Azonban az ítélkezési gyakorlat értelmében ahhoz, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alkalmazható legyen, a szómegjelölésnek sajátos, pontos és objektív módon meg kell jelölnie a szóban forgó áruk és szolgáltatások lényeges jellemzőit (ebben az értelemben lásd az Elsőfokú Bíróság T-334/03. sz., Deutsche Post EURO EXPRESS kontra OHIM [EUROPREMIUM] ügyben 2005. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-65. o.] 41. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

33 Az a tény, hogy valamely vállalkozás közvetve és absztrakt módon anélkül kíván pozitív imázst kölcsönözni termékeinek, hogy közvetlenül és haladéktalanul tájékoztatná a fogyasztót a szóban forgó áruk és szolgáltatások meghatározott jellegzetességeinek vagy jellemzőinek egyikéről, felidézésnek és nem a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti feltüntetésnek minősül (ebben az értelemben lásd az Elsőfokú Bíróság T-24/00. sz., Sunrider kontra OHIM [VITALITE] ügyben 2001. január 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-449. o.] 22–24. pontját, a T-360/00. sz., Dart Industries kontra OHIM [UltraPlus] ügyben 2002. október 9-én hozott ítéletének

[EBHT 2002., II-3867. o.] 27. pontját és a fenti 32. pontban hivatkozott EUROPREMIUM-ügyben hozott ítélet 37. pontját).

34 A FUN megjelölést motoros szárazföldi járművekkel összefüggésben arra utaló megjelölésként is lehet értelmezni, hogy e járművek szórakoztatóak lehetnek, vagy szórakozás forrásainak tekinthetők. A FUN megjelölés tehát akként is olvasható, hogy pozitív imázst kölcsönöz egy árunak, amely kapcsolódhat egy tisztán promóciós célú imázshoz is, olyan jármű képzetét keltve az érintett vásárló tudatában, amely szórakozás forrása lehet. Ugyanakkor, ha bizonyos esetekben egy motoros szárazföldi jármű vezetője számára szórakozás forrásának tekinthető is, a FUN megjelölés nem lépi túl a sugalmazás szintjét.

35 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy az egyrészt a „fun” szó jelentése, másrészt a motoros szárazföldi járművek között fennálló kapcsolat túlságosan homályosnak, meghatározatlannak és szubjektívnak tűnik ahhoz, hogy e szónak az említett áruk tekintetében leíró jelleget kölcsönözhetne.

36 Egyes, a járművek jellemzői tekintetében leíró megjelölésekkel szemben, mint amilyen a turbo, ABS vagy 4x4, a jármű hátuljára illesztett FUN megjelölés nem szolgálhat egy motoros szárazföldi jármű vagy annak egyik lényegi jellemzőjének közvetlen leírására. E helyre illesztve az érintett fogyasztó ezt az áru kereskedelmi eredetére vonatkozó megjelölésként fogja észlelni.

37 Következésképpen a fellebbezési tanács azon megállapítása, mely szerint a fogyasztó a „fun” szót az érintett árukkal kapcsolatban annak jelzéseként fogja észlelni, hogy eredeti megjelenésű, vagy olyan járműről van szó, amelynek vezetése szórakoztató, nem elegendő ahhoz, hogy a FUN megjelölésnek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében leíró jelleget kölcsönözzön.

38 A fentiekből következik, hogy a FUN megjelölés nem mutat kellően közvetlen és konkrét kapcsolatot a motoros szárazföldi járművekkel ahhoz, hogy azt az érintett közönség azonnal, bármiféle további gondolkodás nélkül a szóban forgó áruk, vagy azok jellemzői valamelyikének leírásaként észlelje. Ennélfogva a FUN megjelölés nem tartozik a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt tilalom alá.

39 E következtetést nem kérdőjelezi meg a fellebbezési tanács azon megállapítása, mely szerint annak valószínűségét, hogy az érintett fogyasztó a FUN megjelölést arra utaló megjelölésként észleli, hogy a jármű eredeti megjelenéssel rendelkezik, vagy hogy vezetése szórakoztató, megerősítik az elbíráló által hivatkozott internetes oldalakról eredő példák, amelyekben a „fun" szót a szakemberek egyes jármű-kategóriák (például quad motorok, rallye-kartok) vagy egyszerűen „fun to drive" járművek megjelölésére használják.

40 Ugyanis, amint azt a felperes megállapítja, az elbíráló által folytatott internetes keresés nem önmagában a FUN megjelölésre, hanem a bejelentett megjelölést, valamint a szóban forgó árukat leíró „vehicles" szót tartalmazó szókapcsolatokra vonatkozott. Igaz, hogy egy ilyen szóösszetétel szükségszerűen leíró jellegű lesz ezen áru vonatkozásában, amennyiben a bejelentett megjelöléshez társítja a szóban forgó áru leírását. Ugyanakkor jelen esetben a védjegybejelentés kizárólag a FUN megjelölést érintette. Következésképpen a fellebbezési tanács azon puszta megállapítása, mely szerint a „fun" szó használatos a „vehicles" szóhoz társítva, nem elegendő a FUN megjelölés leíró jellegének megállapításához.

41 Ezen túlmenően a fellebbezési tanács nem állapította meg, hogy a „fun" szó általános vagy szokásos megnevezés-e, illetve az lehet-e motoros szárazföldi járművek azonosítására vagy jellemzésére. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a motoros szárazföldi járműveknek nem létezik olyan különös kategóriája, amelyet „fun vehicles" kifejezéssel jelölnének.

42 Ami az OHIM válaszbeadványának mellékleteként csatolt, „fun cars” kifejezésre vonatkozó internetes keresés eredményeit illeti, amelyeket az igazgatási eljárás folyamán nem nyújtottak be, emlékeztetni kell arra, hogy az Elsőfokú Bíróságnak nem feladata, hogy újból megvizsgálja a tényállást azoknak a bizonyítékoknak a fényében, amelyeket első ízben terjesztettek elé (az Elsőfokú Bíróság T-128/01. sz., DaimlerChrysler kontra OHIM [Calandre] ügyben 2003. március 6-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-701. o.] 18. pontja és T-164/06. sz., ColArt/Americas kontra OHIM [BASICS] ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 44. pontja). Következésképpen ezen iratokat el kell utasítani, anélkül hogy szükséges lenne bizonyítóerejüket vizsgálni.

43 A védjegybejelentéssel érintett egyéb áruk, vagyis a motoros szárazföldi járművek részei és alkatrészei tekintetében meg kell állapítani, hogy valamely megjelölés leíró jellegét egyenként – a lajstromozási kérelemben említett minden egyes áru- és/vagy szolgáltatáskategória vonatkozásában – kell elbírálni. Mindazonáltal előfordulhat, hogy a védjegybejelentésben megjelölt valamennyi áru elválaszthatatlanul össze van kötve, minthogy egyes áruk csak más árukkal kapcsolatban használhatók, így ezen árukra közös megoldást kell alkalmazni (lásd ilyen értelemben az Elsőfokú Bíróság T-216/02. sz., Fieldturf kontra OHIM (LOOKS LIKE GRASS… FEELS LIKE GRASS… PLAYS LIKE GRASS) ügyben 2004. március 31-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1023. o.] 33. pontját és T-315/03. sz., Wilfer kontra OHIM [ROCKBASS] ügyben 2005. június 8-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1981. o.] 67. pontját).

44 Jelen esetben a védjegybejelentésben motoros szárazföldi járművek részeiként és alkatrészeiként megjelölt áruk rendeltetése kizárólag az, hogy a motoros szárazföldi járművekkel kapcsolatban használják őket, nem pedig önállóan. A lajstromozási kérelem által érintett részek és alkatrészek elválaszthatatlanul kapcsolódnak e járművekhez, vonatkozásukban tehát a fentiekben a motoros szárazföldi járművek tekintetében megállapítottal azonos megoldást kell alkalmazni.

45 Tehát a FUN megjelölésről ugyancsak meg kell állapítani, hogy nem áll kellően közvetlen és konkrét kapcsolatban a „motoros szárazföldi járművek részeivel

és alkatrészeivel” ahhoz, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának hatálya alá tartozzék.

46 A fentiek összességéből következik, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértéséből eredő első jogalapnak helyt kell adni.

*A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértéséből eredő második jogalapról*

A felek érvei

47 A felperes megállapítja, hogy a fellebbezési tanács a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt kizáró ok külön vizsgálatát nem végezte el, és úgy vélte, hogy a bejelentett védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel azon egyszerű tény folytán, hogy leíró jellegű. Márpedig, mivel a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt feltételek jelen esetben nem teljesülnek, az ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértéséből eredő jogalapnak helyt kell adni.

48 Ezenfelül a felperes arra hivatkozik, hogy ha a fellebbezési tanács elvégezte volna ezt a külön vizsgálatot, arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja nem alkalmazható. A FUN megjelölés ugyanis kellően elvont jelentéssel rendelkezik ahhoz, hogy tisztán sugalmazó vagy felidéző jellegűnek lehessen tekinteni, és az érintett közönség könnyen és azonnal emlékezetébe véshesse, ami az ítélkezési gyakorlat alkalmazása értelmében megkülönböztető képességgel ruházná fel.

49 Az OHIM arra hivatkozik, hogy, a felperes állításával ellentétben, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazhatósága külön is igazolást nyert. Az elbíráló rámutatott, hogy a FUN megjelölés kizárólag arról tájékoztatja a fogyasztót, hogy az áruk magas fokú szórakoztató értékkel bírnak, és ennélfogva nem tudja betölteni a védjegy alapvető rendeltetését, továbbá nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. A fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontja alkalmazhatóságának egyszerű tényénél fogva alkalmazható. Ezenkívül a fellebbezési tanács a felperes egy, inkább a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját érintő érvével kapcsolatban foglalt állást, amikor bemutatta, hogy a „fun” szó meglehetősen banális, és az angol nyelv alapszókincséhez tartozó szónak tekinthető.

50 Egyébiránt a FUN megjelölés nem rendelkezik a legcsekélyebb megkülönböztető képességgel sem, amely elegendő lenne a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontja alkalmazásának kizárásához. Az érintett fogyasztó számára a „fun” szó nem egyszerűen sugalmazó jellegű, hanem a szóban forgó áruk összefüggésében közvetlenül érthető tartalommal bír.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

51 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre. Valamely megjelölés megkülönböztető képességét a védjegybejelentésben szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban kell értékelni.

52 Jelen esetben a fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy a FUN védjegy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján nem lajstromozható, és e ténynél fogva ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében ugyancsak meg kell tagadni a lajstromozást.

53 Az OHIM állításával ellentétben a fellebbezési tanács azon, a FUN megjelölés leíró jellegének értékelése során tett puszta megállapítása, mely szerint a „fun” szó az angol köznyelvi alapszókincs részét képezi, nem elegendő annak megállapításához, hogy a bejelentett védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, és nem bizonyítja, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján elvégezték a külön vizsgálatot.

54 A fellebbezési tanács a FUN megjelölés megkülönböztető képességének hiányára lényegében tehát annak leíró jellegéből következtetett. Márpedig fentebb megállapítást nyert, hogy a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy a FUN megjelölés a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjában foglalt tilalom hatálya alá tartozik. Következésképpen a fellebbezési tanács 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjára vonatkozó okfejtését el kell vetni, mivel az a fentebb megállapítást nyert tévedésen alapul.

55 A fentiekből következik, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértéséből eredő második jogalapnak és ezzel a kereset egészének ugyancsak helyt kell adni.

56 A megtámadott határozatot tehát hatályon kívül kell helyezni.

**A költségekről**

57 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az OHIM pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (első tanács)

a következőképpen határozott:

**1) Az Elsőfokú Bíróság hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának 2006. december 20-i határozatát (R 1135/2006-2. sz. ügy).**

**2) Az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot kötelezi a költségek viselésére.**

Tiili Dehousse Wiszniewska-Białecka

Kihirdetve Luxembourgban, a 2008. december 2-i nyilvános ülésen.

Aláírások